

II, 15. Танчо е сиромашъ, той ще са склони Още е длъжанъ и на царщината. *Ст. 24.*

Царъ с. м., съ чл. **Царятъ**, царъ, государь; въ частности султанъ *мн. ч.* **Царйове** **Царё** **Царёта**, **Царйца** с. ж. царица, государыня, султанша: Цар Костадин Дойна давъ. *сПс. 2, 163.* Царо на майка говори. *сПс. 1, 165.* Царьотъ са чудилъ какъ да утрипе тези ламии. *Д. р. 141.* Кой е това направил, да се окаже; царътъ много иманье че му даде. И он се оказа. Тъгае отиде абър на царът, казаше му. *Пс. 12, 122.* От-дѣ ъмъ зачу царя и везирия, Че си прати седмдесет паши. *Д. 42, 6—7.* Войска юнак да изкара, царя да избави. *Д. 3, 44.* От как са Радан повдигна, на царя хазна не стигна. *Д. 23, 1—2.* Откак са Иванчо повдигна И още сестра му Драганка С пъти хазна не мина От царя ни от везирия. *Д. 19, 1—4.* Отъ царя ie абѣр дошло Да йда' млъди войнищи. *сПс. 1, 164.* Царъ царува у Стамбола града, А ние у наша-та ни земля. *М. 143.* Въ Цариградъ живѣлъ, Царя не видѣлъ. *Ч. 140.* „Море, Нане, като ходи у Цариградо, видѣли Царо?“—„Видѣхъ“—„Що праваше?“—Праваше си опинци.—„Имаше ли брада?“—„Имаше башъ, като дѣдова-та Тричкова“. (Шопска). *Ч. 186.* Турцияъ тебѣ две пари; две пари ти цару, цар-отъ тебѣ девойка. *М. 664.* Майка си цару (*ниже на царо 103 ст.*) говори. *сПс. 1, 166.* „Честити царе отъ сега до века!“ *М. 143.* „Царю ле, господарю ле!“ *М. 62.* „Айтѣ тебѣ цару татко мои!“ *М. 65.* Честити цару. *Пс. 12, 122.* Синуле цару честити. *сПс. 1, 166.* „Цару лю честитъ Падина!“ *М. 81.* Царенъ гу (конче) нѣма въ тавла-та—Царенъ гу (булче) нѣма въ сараенъ. *Ч. 329.* Аку царенунъ приварить. *Ч. 329.* Царъ казватъ Българи и до днесъ и за турскый Султанъ и за всякый другъ владѣтель, и. и. царъ францускы, нѣмецкы и проч. *Гл. 286.* Но френски-тъ царъ сѣмъ умѣли сякога да раздражняватъ праведно-то честолюбие на този великъ съсѣденъ народъ. *Л. Д. 1871 р. 210.* Отъ останки на наши народны стары нѣсны види ся, чи Българи изъ начала и на царие си отдавали твърдѣ умѣрени насловы, какъ то „царю чѣстити или царю господарю“, какъ то и на военны си главатары: „воеводо!“ и „юначе“. *Пк. 31.* Не мина царъ и царица, Най мина Стоянъ и Рада. *Пк. 95—96.* Той си царици ти'о говори: Олеле варай, стара царице. *Пс. 13, 147.* Заспала ми е царица Царю на десно колено. *М. 62.* Вые знаете чюдны-ты дружественны урядбы на пчелы-ты, кои-то всички слушаютъ матица-тъ (царица-тъ). *Л. Д. 73 р. 170.* **Царче** **Царче** царевичъ. **Царчецъ** *ум.* царекъ: Излѣла е и Марія, На рѣце царче изнела. Загледала сѣ Марія У тая пуста донанма; Окръжнѣло са царче-то. *М. 64.* Ще ся роди царче. Казватъ, кога-то мръзеливый-тъ на-